

OpOnderDeTafel

Eindexamenformulering

Kim Geerts. Frank Mohr Instituut. 2006

Onderzoeksperiode: september t&m januari

Uitvoeringsperiode: 19-20-21 januari 2007

Ik ben David Bowie die heerst over het labrynt.

Pippi langkous die alles kan.

Ik leef in een wereld waar alles wat ik wil zijn kan.

Ik ben de zoeker, als ik vind laat ik zien.

U mag toekijken, enkel oog, zonder weet van vandaag of morgen.

U bent Alice in mijn wonderland.

Dat het gras groen is, is geen feit.

Ik laat in de voorstelling OpOnderDeTafel diverse knuffels tot leven komen en wil hiermee kinderen en volwassenen prikkelen. Want spelen met poppen mag weer! Ik erger me groen aan de digitalisering, computer games voor kleuters, online Barbie en digitale Lego. 1 op de 5 kinderen speelt niet meer buiten want de computer is immers interessanter. Kinderen zitten uren achter de computer en vergeten buiten te spelen. Hoe schattig computer games ook gemaakt zijn, ze blijven kil en onecht. We kunnen ze niet voelen of aanraken. Waar is de vindingrijkheid gebleven? Hutten bouwen van karton en poppen maken van oude sokken?!

Pop en Poppenspel

Gedurende mijn master studie Scenografie heb ik onderzocht wat de betekenis van de pop binnen mijn werk kan zijn en hoe deze in een theatervoorstelling kan functioneren. Voor mijn afstudeervoorstelling 'OpOnderDeTafel' onderzoek ik hoe mijn poppen tot leven kunnen worden gewekt en in samenspel met acteurs een eigen karakter kunnen ontwikkelen in het theater. Een pop kan je op het podium echt laten sterven. Met acteurs kan dat nooit. Ze kunnen dus ook echt tot leven komen. Het is de bedoeling dat acteur en pop samen een karakter worden. In de repetities wordt er gezocht naar het karakter van iedere pop. Is hij een sloom mompelend wezen of is hij springerig en hyperactief van aard? We analyseren hoe de karakters bewegen en wat de motorische eigenaardigheden zijn. Hoe reageert de pop op anderen en wat de verhouding is tussen acteur en pop.

Mijn slaapkamer is op zolder. Daar is ook een overloop. Links en rechts waar het zolderdak schuin afloopt hangen gordijntjes. Achter de gordijntjes is het opberghok van papa en mama. Ik open de gordijnen, donker, veel rommel. Links in het hoekje staat een doos, achter de doos een stoel. Ik kruip onder de stoel door en beland in een andere ruimte. Een raampje waar ik niet door heen kan kijken en iets verder een tafel. Ik kruip onder de tafel door en kom in een nog veel grotere ruimte terecht. Het is er schemerig als een kamer bij kaarslicht. In het midden van de ruimte staat een kist. Ik open de deksel, een trap. Ik volg de trap naar beneden. Weer een ruimte. Mijn ogen doen zeer door het felle witte licht. Terwijl mijn ogen tot rust komen zie ik aan het einde van de ruimte een bordeaux rode wenteltrap. Als ik onder aan de trap sta voel ik me steeds kleiner worden. Ik volg de trap naar boven, er lijkt geen einde aan te komen. Een stem. Ik kijk om, ineens is daar een deur. Ik open de deur, water, een bootje, ik stap in. Zonder iets te hoeven doen, volgt het bootje de stem. De deur is uit zicht, er is alleen nog water. Het water is hel blauw. Af en toe vaar ik langs een enorme boterbloem, die even snel weer uit het zicht verdwijnt. We naderen een kast, romantisch barok en een beetje glimmend, ik zie mijn eigen reflectie. Ik open het rechter deurtje en zie een snelweg zonder auto's. Ik sluit het deurtje. Ik open het linker deurtje. Niets. Ik stap in de deuropening.

Bestaat-niet-land¹

De toeschouwer beleeft een wereld. Een wereld waar alles mogelijk is, waar alles kan en waar niets is wat het lijkt. Een wereld die je uitnodigt te kijken, te zoeken en te ontdekken. Achter iedere deur een ander universum. De toeschouwer komt letterlijk in de slaapkamer van X terecht en kruipt door een kast om een andere wereld te bezoeken. En zo begint de ontdekkingsstocht door Bestaat-niet-land.

De voorstelling gaat over een fictieve wereld (een droom wereld). Waarin we een meisje volgen dat van de ene scène in de andere terecht komt en diverse vreemde karakters ontmoet. Het meisje komt terecht in een door haar gecreëerde wereld. Ze is daar omdat het dagelijkse haar niet aanstaat. Haar eigen fantasie komt tot leven. Wat doet zij in deze wereld en hoe zien de door haar gecreëerde personages er uit? Waarom vlucht zij van de "echte wereld"? Kan zij ons zien of horen? Het meisje kan vanuit de fictie wereld ook de "echte wereld" zien. Soms is daar ineens de uitvergroete werkelijkheid. De dingen die ze liever niet ziet. Regelmatig komt zij voor keuzes te staan. Opent zij de deur naar een volgende wereld of laat ze hem dicht. Ze kan de consequenties van haar eigen ingrepen in deze wereld niet inzien. Er is geen plattegrond en niemand die haar zeggen kan welke keuze ze moet maken. Zo raakt (X) verzeild in allerlei avonturen die haar zowel de dilemma's als de esthetiek van de droom laten zien? Is deze wereld echt zo veel beter dan haar dagelijkse bestaan?

Ik was een jaar of vier en zat onder de keukentafel terwijl mijn ouders aan het ontbijten waren, onder deze tafel had ik een heel eigen wereldje. Ik sprak alle talen, speelde met vreemde wezens, niemand kon mij zien. Als ik drie keer op de derde plank van de houten vloer klopte dan werd ik weer zichtbaar. s' Nachts lag ik niet in een bed maar in een boot. Bang om te verdrinken was ik niet, aangezien mijn knuffels en ik over het water kunnen lopen. En van piraten waren we ook niet bang omdat Flapoor mijn knuffelhond ze omtovert in knal groene kikkers met acht poten. En als flapoor even niet oplet, is het Brombeer die ons beschermt. Pas maar op voor hem!

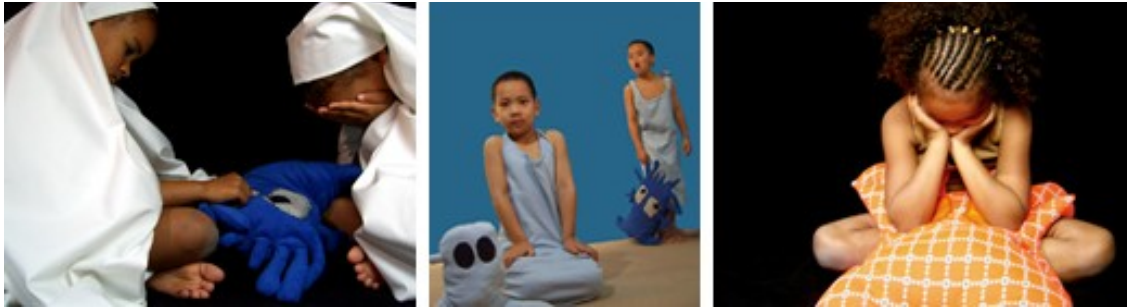
OpOnderDeTafel

In de hektiek van het leven is er altijd je eigen fantasie waar je naar toe kunt vluchten. Leegte en eenzaamheid kunnen overwonnen worden door het creëren van een andere wereld. Het fascineert mij dat de mens zich kan distantiëren van alles en iedereen. Hoe het contact met de werkelijkheid kan verdwijnen. Het "ergens anders zijn" in zijn mooiste vorm: Een kind samen met haar pop in Bestaat-niet-land. Bomen spreken en zwart bestaat niet. Soms komt de werkelijkheid terug in de fictieve wereld. Of andersom. We zien de fantasie wereld terug in de werkelijkheid.

Soms weten we niet wat de werkelijkheid is en wat fictie. Zo zal het ook in OpOnderDeTafel niet altijd duidelijk zijn of de fantasie echt is of niet?

Relatie met eerder gemaakt werk

Fotografie

De pop als knuffeling in contrast met de activiteit of non-activiteit van de personages in beeld. Onderzoek naar kleur, vorm en Mise-en-scène.

Dansvoorstelling.

Een personage dat niet in het hier en nu lijkt te zijn. En wat gebeurt er met een persoon wanneer haar geliefde pop wordt weggenomen? Samen met een danseres heb ik dit in een korte presentatie uitgeprobeerd. In deze presentatie was de pop als personage het uitgangspunt.

Scenografie

Scenografie voor de voorstelling Gentlemania te Amsterdam. Een pop van 800 cm lang en 125 cm hoog. Dit leverde mij het bewijs dat mijn autonome onderzoek naar de ideale wereld/Kimderwereld ook in toegepaste vorm te gebruiken is.

Samenwerking

Voor mijn onderzoeksproject ben ik de samenwerking aangegaan met Theater De Citadel. Theater De Citadel is al vijftien jaar het professionele jeugdtheatergezelschap van het Noorden dat voorstellingen maakt voor kinderen en jongeren. Zij hebben een eigen Theaterhuis in Groningen. In hun theaterzaal kunnen we (deels) repeteren en zullen de voorstellingen worden gegeven. Ook ondersteunen zij publiciteit en techniek

Spel: Sandra van Doormaal, Mari Stikvoort, Saskia Driessen, Robert-Paul Jansen, Karlijn Kistemaker, Sharai Rodrigues, Mari Stikvoort, Naomi Vermeulen.

Crew Concept + Regie: Kim Geerts. Regie begeleiding: Saskia Jeulink. Techniek + Geluid: Boris Stokman. Licht: Iris van Dijk. Dramaturgie: Iris van Dijk, Kim Geerts. Productie: Anette Trink. Decorploeg: Titia Punt, Freija Eshuijs

Examenbegeleiding

Gerrit Timmers

Oprichter, artistiek leider en vormgever van het O.T. Theater te Rotterdam (Onafhankelijk Toneel).

Mirjam Grote Gansey

Theatervormgever + Kern docent Scenografie afdeling van het Frank Mohr Instituut

Herbert Janse

Theatervormgever + Semester docent, Scenografie afdeling van het Frank Mohr Instituut

Linda Nijenhof

Docent Kunstgeschiedenis aan de Rijksuniversiteit te Groningen

Theorie docent, Scenografie afdeling van het Frank Mohr Instituut

Naam en adresgegevens

Naam: Kim Geerts
Postadres: Da Costastraat 17
Postcode/woonplaats: 9721 RA Groningen
Telefoon overdag: 06-24589407
E-mail: kimgheerts@yahoo.com
Website: www.kimgheerts.exto.nl
www.oponderdetafel.hyves.nl

Culturele activiteiten Kim Geerts

In 2002 ben ik afgestudeerd aan de Kunstacademie st.Joost te Breda, afdeling autonoom. Specialisatie: installatie en sculptuur. Sinds 2004 studeer ik aan het Frank Mohr Instituut te Groningen. (MFA Scenografie/Theatervormgeving.) Binnen deze studie onderzoek ik de verschillende manieren waarop poppen gebruikt kunnen worden binnen de beeldende kunst en theater.

Sinds 2005 ben ik mede werkzaam als Character designer en maak knuffels onder de naam: Kimderpoppen. Pure vormgeving. Het is wat het is. Spelen met: Vorm, kleur, materiaal, textuur, afmeting en expressie

Bronvermelding

1. Auteur: Burney Bos beschrijft in "Klim maar op m'n rug zei de krokodil" een fictieve wereld die hij Bestaat-niet-land noemt.